

PRED AKCIJO

[o la la]

Barbara Simoniti prevajalka, pesnica in pisateljica

Foto: Blaž Samiec

Barbara Simoniti

Zgovernna Štajerka. Rojena v Slovenj Gradcu. Profesorica slovenskega in angleškega jezika, za angleško diplomsko nalogo je prejela Prešernovo nagrado. Na ljubljanski filozofski fakulteti je magistrirala z nalogo o Gulliverjevih potovanjih Jonathana Swifta v slovenskih prevodih in priredbah. Doktorirala iz literarnih znanosti z naslovom Spremembe besedilnih prvin in njihovi učinki v književnem prevodu. Bila je asistentka za angleško književnost na mariborski pedagoški fakulteti. Od leta 1995 je svobodna pisateljica, pesnica in prevajalka v Ljubljani. Pesmi in novele objavlja v slovenskih literarnih revijah. Veliko prevaja v slovenščino in angleščino. Je avtorica dveh pesniških zbirk Zatišnost in Zlati dež, proznega dela Razdalje in strokovnega dela Nonsense (raziskovalni dosežek njene doktorske disertacije). Kot pravi, sta pesniški zbirki nastali lahkotno. Pisanje ji pomeni po-

klic, prevajanje pa službo. To dvoje se ne prepleta, lahko dela eno ali drugo. Vseskozi uporablja svoj talent in ljubezen do jezika.

»Odkar pišem, ne morem več toliko brati. Predvsem moram prisluhniti sebi. Intenzivno obdobje, ko sem največ časa posvečala knjigam (zlasti kot študentka), je že mimo. Marsikateri dan preživim pri pisanju ali prevajanju, zato takrat zvečer ne sežem po knjigah, ampak si kakšen ogledam film, najraje angleški. Všeč pa so mi romani Katarine Marinčič,« začena svoje pripovedovanje in pravi, da se ji zdi velik premik, da je ta avtorica dobila nagrado kresnik.

Počuti se kot dvoživka v angleški in slovenski literaturi. Ponojna je, da so jo nekateri literarni kritiki razglasili za anglosaško. Zanj je osnovni vzgib literature pripovedovanje. Navdušena je nad zgodbami. Mikajo jo kratke oblike. Za pisanje proze potrebuje čas, zato hrepeni po pisatelj-

skem dopustu. Pri poeziji, pravi, pa je drugače. Pisanje pesmi je zanj slikanje glasov. Zalotijo jo nepričakovano, med spečimi pročelji stare Ljubljane, na koncertu, na lepem sprehodu ... Mora se ustaviti in prisluhniti. Zapiše jih na kos papirja, ki ga ima ravno pri sebi. Pesmi začuti kot podobe, ki pričarajo zrelo nebo, cvetoč travnik in upognjena drevesa. Želi si, da bi vse to zaznali tudi njeni bralci. Zanj je edino ljubezen iskanje lastnih meja.

Prevaja zahtevne knjige in daljša besedila, ki ji vzamejo veliko časa, vendar je vesela, da svobodno razporeja svoj urnik. V rednem delovnem času sploh ne funkcionira, prizna. Lahko tri mesece intenzivno prevaja in potem kakšen mesec samo piše. Najboljše ideje se ji porodijo ponoči. Včasih jo celo prebudijo iz sna, mora jih takoj zapisati, drugače zbežijo in se ne vrnejo nikoli več.

Spominja se, da je začela pesniti kot enajstletna deklica. Osnovnošolska učiteljica slovenskega jezika Alenka Horvat jo je navdušila za pisanje. Veliko spodbud je imela tudi v domačem okolju, saj so ji stari starši (obe babici!), mama, oče in tete veliko brali in pripovedovali. Vedno bolj je ponosna na dar, ki ga je dobila od svojih najbližjih. V Pionirju je objavila svoje prve pesmi in z veseljem obiskovala literarni krožek. Sodelovala je na številnih literarnih natečajih in prevajalskih delavnicah. Rada nastopa in bere svojo poezijo.

Dvojnost je stalnica v njenem življenju. Znanost in literatura se ne prepletata. Pa še dvojčica je po horoskopu (nekaj je tudi v tem, mar ne?). Piše zelo intuitivno in organizirano, od začetka do konca, kar ji daje energijo, smisel in moč.

Vladimira Rejc

Trivia

- »Rada potujem na svoj način. Privoščim si počasne tritedenske počitnice, veliko fotografiram, da lahko doma podoživljam vtise.«
- »Uživam v sončnih zahodih, k sreči je tudi moje stanovanje obrnjeno na zahodno stran.«
- »Navdihujejo me spremembe letnih časov.«
- »Vedno znova se potapljam v dobro glasbo, uravnesi me. Godala in brenkala, najraje imam lutnjo. V strunah je za celo življenje skrivnosti. Podoben učinek imajo name kašmirski vzorci s svojo simboliko. Brez tišine in ravnovesja ne morem ustvarjati.«
- »Rada pokukam v galerije in se pogovarjam o slikah. Občudujem slikarsko umetnost, ker je drugačna od besed.«
- »Držim se gesla 'Komuniciram, torej sem!' Rada se družim s prijatelji in včasih neskončno dolgo klepetam. Položnica za telefon je zame proračunska postavka.«
- »Že tri leta pišem živalske pravljice in obujam svojo otroško domišljijo. Ideja zanje se je porodila v gozdu, saj izredno rada hodim v naravo. Fitnes za dušo pač.«
- »Moja velika ljubezen je smučanje. Zato tudi rada vozim avto, ker me spominja na smučanje.«
- »Nekaj posebnega je zame pleteno pohištvo – tako pravljčno je sedeti na njem! Polno je čaravnije. Pleteno pohištvo me vedno spominja na pripovedovanje.«
- »Jezik zame ni sredstvo za sporazumevanje, ampak razsežnost bivanja. Do korenin sem slovenska; v angleščini bi živela drugače.«